

MSAN Translation Team

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - မနုဆာရီ

ပြန်ဆိုခြင်း

စာစဉ်(၁၄)

ငါ့ရဲ့ခေတ်
အပိုင်း ၁၃၁

*

ထုန်းချီ တော်ဝင်အမိန့် ခေါင်းဆောင်ရဲ့
အဆောင်ပေါ့။ သိုသိုသိပ်သိပ် နေရမယ်။ ဘယ်
သူမှသာ မမြင်ရင် ဘာမှတော့ မဖြစ်ဘူး။

အားလုံးရဲ့ ရှေ့တွင် ရဲ့လျှို့ဝှက်က မိချောင်းတစ်
ကောင်လို လောဘတက်နေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်
မှ ဧည့်သည်များက အကြည့်ချင်း ဖလှယ်ကြလေ
သည်။

နေပါဦး...။ ထုန်းချီ တော်ဝင်အမိန့်က... ထုန်း
ချီ တော်ဝင်အဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်က သူ
ဟုတ်ရဲ့လား။

ရှားယွန်ယန်နှင့် ထန်ထျန်းချီတို့က မကျေနပ်
ရာမှ ဖယ်ရှားလိုက်သည်။ သူတို့က အမှန်ပင် မ
ကျေနပ်နေသည်။ မည်သို့ပင် ဆိုစေ ရဲချန်အန်း
က ဒီလူရဲ့ မွေးစားသားဖြစ်သည်။

ရဲချန်အန်းက ဘယ်သူမို့လို့လဲ ပြဿနာရှာတဲ့
ကောင်။ ရဲချန်အန်းလို လူမျိုးကို မွေးမြူထားတဲ့
လူကို ဘယ်လို အကြည့်မျိုး ရှိမယ် ထင်နေကြ
တာလဲ။ နောက်ပြီး ပိုဆိုးတာက ရဲလျှိုခုံးက...။
အား...။ ပိုဆိုးတယ်။ ဒါပေမဲ့ တော်ပြီ တော်ပြီ။

"ငါ မင်း အဆင့်အတန်းကို ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
အနှိမ်မခံတော့ဘူး။ ဆောရီး...။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
နှိမ့်ချမနေတော့ဘူး။ "

သူက လက်ခုပ်တီးသည်။

"အစ်ကိုကြီး ငါ တောင်းပန်ပါတယ်။ ငါ့ရဲ့ သား
က မသိတတ်ဘူး။ သူ အရမ်းကို မိုက်ရူးရဲဆန်
တယ်။ "

ရဲ့လျှို့ဝှက်ခုံးက အော်ရယ်သည်။

"ဟမ်း... ငါ မင်းကို အားနည်းသူကို အနိုင်မ
ကျင့်ဖို့ ဘယ်နှစ်ကြိမ်တောင် သင်ပြပေးထားရမ
လဲ။ သိုသိုသိပ်သိပ် နေပါဆို မင်းကို ကြည့်စမ်း။
အဲဒီ ခေါင်းအစုတ်အပြတ် တစ်ခုကြောင့်နဲ့
ပြဿနာ လာရှာနေတာ ဒါ ဘယ်လို အပြုအမူ
လဲ။ "

သူက အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ကြိမ်းမောင်းသည်။
ရဲ့ချန်အန်းက သူ့ကို အထင်သေးသလို
ကြည့်သည်။

"ခင်ဗျားပဲ အကျိုးအကြောင်း ကောင်းကောင်း
ပြောလို့ မရတော့ရင် တိုက်ခိုက်တာ အကောင်း
ဆုံးဆို။ "

"ဟုတ်... ဟုတ်... အဟုတ်။ "

ရဲ့လျှို့ဝှက်ခုံးက တံတွေး နင်သွားသည်။

"မဟုတ်သေးပါဘူး၊ ငါ သူ့ကို သင်ပေးထားတာ

မဟုတ်ဘူး၊ တကယ် သူ ပြောနေတာ ငါ မဟုတ်ဘူး။"

"အစ်ကိုကြီးရဲ့ တကယ် စိတ်မကောင်းပါဘူး။ ဒီကလေးကလေး ဘာမှကို နားမလည်ဘူး။ ငါတို့လျော်ကြေးအကြောင်း ပြောကြမလား။ "

ရဲ့လျှို့ဝှက်ခုံးက လက်ခုတ်တီးသည်။

"အား... လျော်ကြေး ထားလိုက်ပါ။ ငါ မင်းကို ဒီတစ်ခေါက်တော့ ခွင့်လွှတ်ပေးလိုက်မယ်။ "

ချင်ဟောင်ကွမ်းက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ ပြောသည်။

"ရဲ့ချန်အန်းက ကျွန်တော့်သမီးရဲ့ မွေးနေ့ပွဲမှာ သူ့ကို အကြိမ်ပေါင်းများစွာ နှောင့်ယှက်ခဲ့တာ။ နောက်ပြီး သမက်ကိုလည်း ရိုက်တယ်၊ သားကိုလည်း ရိုက်တယ်၊ ချင် မိသားစု စံအိမ်ကိုတောင် ပြောင်းပြန်လှန်မတတ်ပဲ။ အကျိုးအကြောင်း ပြောရရင် လျော်ကြေးကတော့ ပေးချင်တာ။

ဒါပေမဲ့ သူ ထုန်းချီ တော်ဝင်အဖွဲ့ကို တောင်းပန်
ဖို့ကတော့ နည်းနည်းတော့ ခက်မယ်။ ဘာ
ဖြစ်ဖြစ် ရဲ့လျှို့ဝှက်ခန်းကလည်း သွားရှုပ်လို့ မရဘူး
လေ။ "

"အား... မပေးရတော့ဘူးလား။ "

"ခင်ဗျားကို ဘယ်သူက ခွင့်ပြုချက် ပေးလိုက်
လို့လဲ ဟမ်...။ ငါတို့ဘက်က ဘာလို့ မပေးရမှာ
လဲ"

ရဲ့လျှို့ဝှက်ခန်းက ခေါင်းကို ခါသည်။

" ဒီကောင်စုတ်လေးက ဒီတစ်ခေါက်တော့ စိတ်
ရှူးပေါက်သွားတာပဲ။ ဒီတိုင်း လွတ်ပေးလို့ မရ
ဘူး "

ချင်ဟောင်ကွမ်းက မဲ့သက်သွားသည်။
ထို့နောက် သူသည် မဲ့သက်နေသော အကြည့်မျိုး
ဖြင့် ပြောသည်။

"မင်း ဆိုလိုတာက ငါတို့ ချင်မိသားစုက ပေးရ

မှာလား"

ရဲ့လျှို့ဝှက်ခုံးက ထိုသို့ ဖြစ်စေလိုသော ပုံစံမျိုးဖြင့်
ခေါင်းငြိမ်သည်။

"မဟုတ်ရင်ရော ငါ့ကို ပေးစေချင်နေတာလား။
ဘုရားရေ...။ "

ချင်ဟောင်ကွမ်းက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ
ပြော၏။

"အစ်ကိုကြီး ငြင်းဖို့ မကြိုးစားပါနဲ့၊ ငြင်းဖို့
ကြိုးစားနေတာတော့ မဟုတ်ပါဘူးနော်။ မင်း
အသံက တအားကျယ်တာပဲ၊ ငါတောင် ကြောက်
သွားပြီ။ ငါ့ရဲ့ အနီးလေးဆိုရင် ပိုကြောက်မှာပေါ့၊
သူက ကလေးပဲ ရှိသေးတာ"

ချင်ဟောင်ကွမ်း၏ မျက်နှာက မည်းမှောင်လာ
သည်။ ထိုအခါ ရဲ့လျှို့ဝှက်ခုံးက ဆက်ပြောသည်။

"အစ်ကိုကြီး ငြိမ်းချမ်းရေးပဲ ယူရအောင်၊ ငါ
ခင်ဗျားကို မျိုးမစစ် အိုကြီးအဖြစ် မပြောင်းချင်

ဘူး"

ချင်ဟောင်ကွမ်းက ဒေါသကို ဖိနှိမ်ပြီး အေးစက်စွာ ပြောသည်။

" ရဲ့ချန်အန်းက ငါ့ရဲ့ ချင်မိသားစု စံအိမ်ကို လာပြီး ပြဿနာရှာတာ အထင်အရှားပဲ။ သူက ငါ့သမီးကိုလည်း ရိုက်တယ်၊ ငါ့သားကိုလည်း ရိုက်တယ်၊ နောက်ပြီး ငါ့သမက်ကိုပါ ထင်သလို ထိခိုက်အောင် လုပ်သေးတယ် "

ထိုအချိန်တွင် ချင်ဟောင်ရမ်ကလည်း အောင့်အည်းမခံနိုင်တော့ဘဲ ခုန်ထွက်ကာ အော်ဟစ်သည်။ ရဲ့လျှိုခုံးက အဝေးမှနေ၍ သူ၏ မျက်နှာကို ဖြတ်ရိုက်လိုက်ပြီး ၁၀ မိတာခန့် အကွာသို့ လွင့်ထွက်သွားစေသည်။

"နေပါဦး... မင်းက ဘယ်သူလဲ။ "

ရဲ့ချန်အန်း၏ နှုတ်ခမ်းက တွန့်သွားသည်။ သူထိုအဘိုးကြီး ပြောဖူးသော စကားကို သတိရ

သွားသည်။

"ဘာလဲ... နှိမ့်ချရမယ်... နှိမ့်ချတယ်ဆိုတာ ဒီ
လိုမျိုးများလား"

"ရဲ့လျှို့ဝှက်ခုံး မင်း အရမ်း လွန်လာပြီ"

ချင်ဟောင်ကွမ်းက ဒေါသတကြီးဖြစ်ပြီး တုန်
ရင်လာသည်။

"အင်း... ခင်ဗျား ပြောတာ မှန်တယ်။ ငါ နည်း
နည်း လွန်သွားပြီ"

ရဲ့လျှို့ဝှက်ခုံးက ခေါင်းငြိမ်သည်။ ချင်ဟောင်ကွမ်း၏
စိတ်ထဲ နည်းနည်း ကောင်းသွားသည်။

"လွန်တော့ ဘာဖြစ်လဲ အဘိုးကြီးရဲ့ ဟမ်...။
ခင်ဗျား မကျေနပ်ဘူးလား။ ငါ့ကို အခွင့်ကောင်း

ယူချင်လို့လား"

ရဲ့လျှို့ဝှက်ခုံး ...။

"ဒီကောင် အခွင့်ကောင်း ယူချင်နေတာ"

ချင်ဟောင်ကွမ်း၏ မျက်နှာကလည်း ခရမ်းပြာ

ရောင်သို့ ပြောင်းလာသည်။

"ခင်ဗျား ပေးမှာလား မပေးဘူးလား ပြော။ "

သူသည် အလွန် ထူးခြားသော မီးခိုးတိမ်တိုက်များကို ချင်ဟောင်ကွမ်း၏ မျက်နှာတည့်တည့်သို့ မှုတ်ထုတ်ပစ်လိုက်သည်။

"ဘာကို ပေးရမှာလဲ။ ဒီနေရာမှာ ရှိတဲ့ လူတိုင်းက ဘယ်သူက ပြဿနာရှာတာ မြင်ပြီးသား။ ဘာလို့ ငါ့ရဲ့ ချင်မိသားစုက ပေးရမှာလဲ။ "

ချင်ဟောင်ကွမ်းက အံ့ကြိတ်သံဖြင့် ပြောသည်။

"မျက်မြင်သက်သေ။ "

ရဲ့လျှို့ဝှက်ခန်းက နှာခေါင်းရှုံ့သည်။ ရွှေကောင်းကင်ဓားကြီးက လက်ထဲတွင် ပေါ်လာပြီး သူက ဓားကို မှီ၍ ဧည့်သည်များကို ကြည့်သည်။

"မင်းတို့ မြင်လိုက်လား။ "

လူတိုင်းက တုန်သွားသည်။

"မမြင်ဘူး... ငါ... ငါ့မျက်လုံး မကောင်းဘူး။"

"ဟုတ်တယ် ဟုတ်တယ် ငါ မျက်မှန် တပ်ရ
တာ။ အခု မျက်မှန် ကျန်ခဲ့လို့"

"ဟုတ်တယ် ငါက အနီးကို ဒီဂရီက ၃၀၀
ကျော်တယ်"

"ငါ မနေ့ကတင် မျက်စိအားဆေး လှူထား
တာ"

"ငါ့ရဲ့ မျက်လုံးထဲ စူပါဂလူး ဝင်သွားလို့"
အားလုံးဟာ ခေါင်းခါကြလေသည်။

"တွေ့လား... သူတို့က မမြင်ဘူးတဲ့။ ဒါ
အကျိုးအကြောင်း ပြောရအောင်။ တကယ်လို့
တစ်ယောက်ယောက် မြင်လိုက်ရင်တော့ ကိစ္စမ
ရှိဘူး၊ ဒါပေမဲ့ မမြင်ဘူးလို့ ပြောတယ် မဟုတ်
လား။ ငါ မြင်တာကတော့ ခင်ဗျားက ငါ့ရဲ့ ရှောင်
အန်းလေးကို အနိုင်ကျင့်နေတာပဲ။ ဒါက
တကယ်ကို ဖြစ်ထားတဲ့ အခြေအနေ ဆိုတော့
ခံစားချက်ပိုင်းဆိုင်ရာ ထိခိုက်နစ်နာမှုအတွက်

လျော်ကြေး ပေးရမှာပဲ"

"ငါတို့ ချင်မိသားစုက သက်သေပြပေးနိုင်
တယ်"

"မင်းတို့ ချင်မိသားစုရဲ့ စကားကို ထည့်မတွက်
ဘူး"

"ဒါဆို ဘာလို့ မင်းရဲ့ စကားကို ထည့်တွက်တာ
လဲ"

"ခန့်မှန်းကြည့်လေ"

ချင်ဟောင်ကွမ်း ...

"ဟုတ်တယ်၊ ဒီ ရဲ့လျှို့ဝှက်ခုံးက အဆိုးဆုံးပဲ။ သူက
သူ့ရဲ့လူကို အရမ်း ကာကွယ်ပေးတတ်တာ၊
ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင် ကာကွယ်
ပေးတတ်တာ။ ရဲ့ချန်အန်းရဲ့ ကာကွယ်ခြင်း
သဘောသဘာဝက ဒီကောင်ဆီက လာတာ။ သူ့
လူက မှားခဲ့ရင် ငြိမ်းချမ်းရေး ယူလိမ့်မယ်။
ခင်ဗျားတို့ဘက်က မှားရင်တော့ သွားပြီပဲ။"

အဆုံးသတ်ထိ လိုက်တော့မှာ။ ပိုပြီး တိတိကျကျ
ပြောရရင် တစ်ယောက်က လူရမ်းကား အိုကြီး။
နောက်တစ်ယောက်က လူရမ်းကား အိုလေး။
မင်း ပေးမှာလား မပေးဘူးလား၊ အချိန်က
အဖိုးတန်တယ်နော်"

ရဲ့လျှို့ဝှက်ခုံးက နောက်ထပ် စီးကရက်တစ်လိပ်ကို
ထပ်ထုတ်ပြီးနောက် မီးညှို့လိုက်ကာ ချင်ဟောင်
ကွမ်း၏ မျက်နှာကို မီးခိုးများ မှုတ်ထုတ်လိုက်
ပြန်သည်။

"ငါ့ရဲ့ ချင်မိသားစုက မပေးရင် ဘာဖြစ်မလဲ။ "

"ဒါဆိုလည်း မပေးနဲ့ပေါ့။ လာလေ... တိုက်ခိုက်
လို့ ရတယ်။ နေရာ ရှာစမ်းပါ... ချောင်ယန်
ပန်းခြံလား၊ အဲဒီနေရာ မကောင်းဘူးလား၊
တော်တော်လေး ကျယ်တယ်။ "

ချင်ဟောင်ကွမ်း ...

"မင်း ဘာ လိုချင်တာလဲ။ "

"သင့်လျော်မယ်လို့ ထင်တာ တစ်ခုခု ပေးပေါ့။"

"

"ရွှေကျောက်စိမ်း အဆင့် ၈ သားရဲ အမြဲတေ
၁၀ ခုလောက် ဆိုရင်လည်း ရပါတယ်"

ရဲ့လျှို့ဝှက်ခုံးက ခံစားချက်ကင်းမဲ့စွာ ပြောသည်။

"ပေးလိုက်"

ချင်ဟောင်ကွမ်းက အံ့ကြိတ်သံဖြင့် ပြောသည်။

"အဖေ..."

ချင်ဟောင်ယွဲ့က လက်မခံလိုသေးပေ။

"ပေးလိုက်လို့ ငါ ပြောနေတယ်"

ချင်ဟောင်ယွဲ့ကသာ ချင်မိသားစု စီးပွားရေးကို
ထိန်းချုပ်ထားသူ ဖြစ်သည်။

"ဒီမှာ..."

ရဲ့လျှို့ဝှက်ခုံးက ရွှေကျောက်စိမ်း အဆင့် ၈ သားရဲ
အမြဲတေ ၁၀ ခု ရလိုက်သော်လည်း သူက
ကျေနပ်သွားသည်။ ထိုအခါ ပြုံးလိုက်၏။

"ဟီး... ငါ နောက်တာပါ အစ်ကိုကြီးရယ်။ မင်း
အရမ်း ကြင်နာတတ်တာပဲ၊ လက်ဆောင် လာ
သင်ပေးနေတယ် ဆိုတော့ ငါ တကယ့်ကို ယူလို
က်ပျဲမယ်။ ဟေ့ကောင်လေး... မြန်မြန် လုပ်
သွားမယ်၊ သူ စိတ်ပြောင်းသွားဦးမယ်"

ထိုသို့ ပြောပြီးနောက် သူက သားရဲ အမြဲတေ
များကို ရဲချန်အန်းကို ပေးသည်။

"ကောင်းပြီ ကောင်းပြီ... စီးပွားရေး အမြင်ရှိတဲ့
အတွက် ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ်။
နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်ဆုံကြတာပေါ့ အစ်ကို
ကြီး"

ချင်ဟောင်ကွမ်း၏ မျက်နှာက ရှုံ့မဲ့နေသည်။

"နောက်တစ်ကြိမ် မရှိဘူး"

"အား... ဒါကတော့ ပြောဖို့ ခက်သေးတာပေါ့
လေ"

ရဲလျှိုခုံးက မေးစေ့ကို ပွတ်ရင်း ပြောသည်။

"ဒါဆိုရင် အားလုံးပဲ စားစရာတွေကို မြိန်ယုက်
စွာ စားကြပါဦးနော်၊ မင်းတို့ အနှောင့်အယှက် မ
ပေးတော့ဘူး။ အော်... ညီမလေး ယွီရုန်း၊ ပျော်
ရွှင်စရာ မွေးနေ့လေးပါ။ "

မျက်နှာက ဝက်ခေါင်းကဲ့သို့ ဖူးရောင်နေသော
ချင်ယွီရုန်းကို လက်ယမ်းပြလိုက်လေသည်။

သူမ၏ အမူအရာက ပို၍ ရှုပ်ထွေးသွားသည်။
သူမ ဘယ်လို ပြောနိုင်ပါ့မလဲ။

"ချင် မိသားစု မင်းတို့ တစ်ခုတော့ မှတ်ထား
နော်၊ ဒီနေ့ ကိစ္စက မပြီးသေးဘူး။ ငါက လော့
မင်အတွက် အတိုးပဲ ယူပေးလိုက်တာ။
အနာဂတ်မှာ သူကိုယ်တိုင် စာရင်းရှင်းဖို့ လာ
လိမ့်မယ်။ မင်းတို့ဘက်ကသာ အရမ်းကို
ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ အဆုံးသတ်မျိုး မဖြစ်
ချင်ဘူး ဆိုရင်တော့ အခု ရပ်ဖို့ အကြံပေးချင်
တယ်၊ မဟုတ်ရင်တော့..."

ထိုအချိန်တွင် သူ့၏ တပည့်က အော်ဟစ်လိုက်
သည်။

"ကောင်စုတ်... မင်းက လူမိုက်လား။
လူကောင်း သူကောင်းလို့ မပြောတတ်ဘူးလား၊
ဘယ်လိုကြောင့် ခြိမ်းခြောက်နေတာလဲ"

"ငါ ဘယ်နှစ်ကြိမ် ပြောရမလဲ၊ နှိပ်နှိပ်ချချ နေ
ပါဆို နားမလည်ဘူးလား"

ရဲ့လျှို့ဝှက်ခုံးက ရဲ့ချန်အန်းအား ချင်မိသားစု စံအိမ်မှ
ဝေးရာသို့ တရွတ်တိုက် ဆွဲခေါ်သွားပြီး
ဇာတ်တိုက်သလိုမျိုး ကြိမ်းမောင်း အော်ဟစ် ဆူ
ပူသွားသည်။

ဧည့်သည်များကလည်း တစ်ယောက်ကိုတစ်
ယောက် အံ့ဩကြည့်နေကြသည်။ သူတို့သည်
လည်း နှိမ်ချမှု ဆိုသည့် စကားလုံးကို အမှန်
တကယ် နားလည်သွားကြသည်။

ရဲ့လျှို့ဝှက်ခုံး ပြောတဲ့ နှိမ်ချမှုဆိုတာက သူတော့

မဟုတ်ဘူး၊ အခြားသူတွေကို နှိမ်ချခိုင်းတာ ဖြစ်
မယ်။

အပိုင်း ၁၃၁ ပြီး၏။
